

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 78/07-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa o sťažnosti Mgr. K. M., T., a M. Z., T., obaja zastúpení Mgr. P. R., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 19 D 2527/1996 (7 Dnot 294/96) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. K. M. a M. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 19 D 2527/1996 porušené bolo.

2. Mgr. K. M. a M. Z. priznáva primerané finančné zadosťučinenie každému v sume po 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trenčín p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Mgr. K. M. a M. Z. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 216 Sk (slovom desaťtisíc dvestošestnásť slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť na účet advokáta Mgr. P. R., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2007 doručená sťažnosť Mgr. K. M. (ďalej len sťažovateľka č. 1“) a M. Z. [(ďalej len „sťažovateľ č. 2“) alebo spoločne „sťažovatelia“], vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 D 2527/1996.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, (...) zomrel ich otec Ing. J. Z. Uznesením okresného súdu č. k. 19 D 2527/96-2 z 12. septembra 1996 bolo začaté dedičské konanie, jeho prerokovaním bola okresným súdom poverená notárka Mgr. Z. K. Podľa tvrdení sťažovateľov poverená notárka vo veci konala, jednotlivé úkony však uskutočňovala v neopodstatnene dlhých časových odstupoch, ktoré prispeli k celkovej dĺžke konania. K urýchleniu konania neprispeli ani sťažnosti sťažovateľov a iných účastníkov konania na prieskumy v konaní podané predsedníčke okresného súdu. Do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo vo veci meritórne rozhodnuté, pričom konanie je poznačené zbytočnými prieskumami, na ktorých sa sťažovatelia nijakým spôsobom nepodieľali a vec sa nevyznačuje skutkovou ani právnou zložitou.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 78/07-19 z 24. mája 2007 ju prijal na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania

oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania.

Okresný súd na základe výzvy zaslal ústavnému súdu 27. júna 2007 vyjadrenie pod sp. zn. Spr 642/07, v ktorom popísal základné úkony vykonané súdnou komisárkou, a k celkovej dĺžke dedičského konania uviedol: *„(...), že od smrti poručiteľa do právoplatného skončenia konania uplynula doba 10 rokov a 9 mesiacov, (...) išlo o zložitý prípad, keď do majetku patrili i obchodné spoločnosti, ktoré museli byť spravované správcom a taktiež súčinnosť dedičov nutná k vybaveniu veci nebola dostatočne rýchla a včasná, čo tiež prispelo k dĺžke konania.“*

II.

Z predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 19 D 2527/96 ústavný súd zistil nasledovný priebeh dedičského konania:

Dňa 9. septembra 1996 bolo okresnému súdu doručené oznámenie z 25. júla 1996 o úmrtí Ing. J. Z., (...) T. (ďalej len „poručiteľ“). Okresný súd vydal 12. septembra 1996 uznesenie o začatí konania v dedičskej veci po poručiteľovi a prerokovaním dedičstva poveril súdnu komisárku Mgr. Z. K. Zápisnica o predbežnom vyšetrení bola spísaná notárskym úradom 24. januára 1997 za účasti manželky poručiteľa a bolo zistené, že dedičmi po poručiteľovi sú manželka RNDr. K. Z., maloletá A. Z. – dcéra pochádzajúca z druhého manželstva (neskôr v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom A. G., pracovníčkou okresného súdu), deti z prvého manželstva maloletá K. Z. (neskôr ako vydatá Mgr. M.) a maloletý M. Z., obaja zastúpení matkou Ing. D. C. (neskôr v konaní bez zákonného zastúpenia). Súdna komisárka vydala 14. októbra 1996 potvrdenie, že vo všetkých úkonoch spoločnosti F. T., s. r. o. bude poručiteľ a po dohode dedičov zastupovať RNDr. Z. Listom z 24. marca 1997 požiadala súdna komisárka splnomocnenú zástupkyňu o predloženie účtovných uzávierok spoločnosti F. a C. T., s. r. o., v ktorej mal poručiteľ

obchodný podiel. Uznesením č. k. 19 D 2527/96-21 z 31. júla 1997 ustanovil okresný súd pracovníčku okresného súdu A. G. za kolízneho opatrovníka maloletej A. Z. pre dedičské konanie. Okresný súd na základe žiadosti právnej zástupkyne JUDr. D. B. uznesením z 10. septembra 1998 ustanovil RNDr. Z. za správcu časti dedičstva – majetkových účasí poručiteľa v spoločnostiach D., s. r. o., a F. T., s. r. o. Súdna komisárka požiadala 25. novembra 1998 správkyniu dedičstva o predloženie zápisníc z valného zhromaždenia a dodatkov spoločenských zmlúv vyššie uvedených spoločností a výzvu na predloženie dokladov urgovala 28. januára 1999. Dňa 9. júla 1999 sa na notársky úrad dostavila sťažovateľka č. 1 a oznámila, že do dedičstva po poručiťovi patrí aj družstevný byt. Zároveň žiadala v mene svojom a v mene Ing. D. C. – zástupkyne mal. sťažovateľa č. 2 - o poskytnutie informácií o stave v konaní. Sťažovateľka č. 1 požiadala 29. júla 1999 o odročenie termínu prerokovania dedičstva stanoveného na 2. august 1999 (spis neobsahuje žiadny doklad o určení termínu prerokovania dedičstva a o jeho doručení účastníkom konania). V priebehu roku 2000 požiadala súdna komisárka o poskytnutie súčinnosti v súvislosti s dedičským konaním Národný úrad práce – Okresný úrad práce T. (28. januára 2000) a Daňový úrad T. (25. februára 2000). Dňa 29. januára 2001 požiadala RNDr. Z. súdnu komisárku o udelenie poverenia na zastupovanie poručiťovi na mimoriadnom valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti F. T., s. r. o. na prevod obchodného podielu. Súdna komisárka predložila 14. februára 2001 spis okresnému súdu spolu s vypracovaným textom uznesenia. Právny zástupca RNDr. Z. JUDr. Č. požiadal 15. marca 2001 konajúcu sudkyňu JUDr. T. o prednostné vybavenie vecí – správcovstva časti dedičstva a 4. júla 2001 doručil okresnému súdu návrh na ustanovenie za správcu časti dedičstva. Opatrením predsedníčky okresného súdu z 24. septembra 2001 došlo k zmene konajúcej sudkyne. Vec bola pridelená JUDr. M. J., ktorá vyzvala právneho zástupcu JUDr. Č., aby súdu oznámil, ktorú osobu navrhuje ustanoviť za správcu dedičstva. JUDr. Č. predložil 25. marca 2002 návrh okresnému súdu a 2. mája 2002 urgoval jeho vybavenie. Okresný súd uznesením č. k. 19 D 2527/96-75 z 5. júna 2002 ustanovil RNDr. Z. za správcu časti dedičstva – majetkovej účasti poručiťovi v spoločnosti F. T., s. r. o.. Spis bol postúpený súdnej komisárke 18. septembra 2002. RNDr. Z. podala 23. septembra 2002 okresnému súdu správu o činnosti správcu časti dedičstva. Dňa 30. januára 2003 RNDr. Z. oznámila súdnej komisárke, že po poručiťovi existuje novoobjavený majetok – peňažný účet vedený

v ČSOB T. Súdnej komisárke doručil 7. januára 2004 Mgr. T. D. splnomocnenie o prevzatí právneho zastupovania sťažovateľky č. 1 a sťažovateľa č. 2 a požiadal o nariadenie pojednávania v uvedenej veci. Úradný záznam z 10. februára 2004 obsahuje informáciu, že na predvolanie sa dostavila RNDr. Z., ktorá sa oboznámila s dedičským spisom a bola vyzvaná doložiť ocenenie družstevného bytu a informáciu o stave na účtoch v ČSOB a VÚB. Súdna komisárka požiadala 16. februára 2004 Centrálny depozitár cenných papierov Slovenskej republiky, a. s., B., o oznámenie počtu a druhu akcií poručiteľa. Následne 20. februára 2004 vyzvala RNDr. Z. na predloženie znaleckého posudku na družstevný byt, jeho predloženie urgovala 13. apríla 2004 a 14. mája 2004. Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., B., zaslal 3. mája 2004 súdnej komisárke výpis z účtu majiteľa cenných papierov. JUDr. J. Č. doručil v mene RNDr. Z. znalecký posudok ocenenia nehnuteľnosti. Prerokovanie dedičstva sa uskutočnilo 9. septembra 2004 na notárskom úrade za účasti JUDr. Č., právneho zástupcu RNDr. Z., sťažovateľky č. 1 a sťažovateľa č. 2 a ich právneho zástupcu Mgr. T. D. Účastníci konania sa dohodli na doplnení spisového materiálu potrebného pre vykonanie súpisu aktív a pasív dedičstva. Uvedeného dňa bol zapožičaný Mgr. D. znalecký posudok. Požadované doklady boli JUDr. Č. doručené 18. októbra 2004. Notárska kancelária oznámila 15. novembra 2004 Mgr. D., že sa môže oboznámiť so spisovým materiálom z dedičského konania a zároveň požiadala VÚB o oznámenie zostatkov na účtoch poručiteľa, ktoré boli oznámené 9. decembra 2004. Odborný odhad ceny nehnuteľnosti patriacej do dedičstva bol do spisu založený 8. februára 2005. Podnet na odstránenie nečinnosti v dedičskom konaní podal 9. augusta 2005 JUDr. Č. v mene RNDr. Z. Prejednanie dedičstva sa uskutočnilo na notárskom úrade 23. novembra 2005 za účasti JUDr. Č., právneho zástupcu RNDr. K. Z., sťažovateľky č. 1 a Mgr. T. D. jej právneho zástupcu a zástupcu sťažovateľa č. 2, pričom účastníci navrhli uzavrieť o vyporiadaní dedičstva dohodu, ku ktorej 25. novembra 2005 podal vyjadrenie JUDr. Č. a Mgr. D. k nemu nemal pripomienky. Na notárskom úrade bol 4. januára 2006 spísaný úradný záznam, že o vyporiadaní dedičstva možno spísať dohodu. Dňa 10. januára 2006 vyjadrila súhlas s uzavretím dohody aj kolízna opatrovníčka maloletej A. Z. A. G. Koncept uznesenia o určení všeobecnej ceny majetku poručiteľa a schválení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva bol vyšším súdnym úradníkom vypracovaný v mesiaci január 2006. Návrh na schválenie právneho úkonu za mal. A. Z. bol okresnému

súdu doručený 15. marca 2006 a bol zaevidovaný pod sp. zn. 33 P 100/2006. Okresný súd uznesením č. k. 33 P 100/2006-15 zo 17. júla 2006 rozhodol, že nezačína konanie bez návrhu o schválenie právneho úkonu opatrovníčky A. G. za mal. A. Z. a to z dôvodu, že opatrovníčka nebola prítomná pri prerokovaní dedičstva na notárskom úrade, dohodu nepodpísali prítomní účastníci, keďže nedošlo k uzatvoreniu dohody o vypořádání dedičstva, ale iba k návrhu na jej uzavretie. Okresný súd preto rozhodol, že mu bol spis predložený predčasne. Ďalšie konanie o prerokovaní dedičstva a uzavretí dohody sa uskutočnilo na notárskom úrade 11. októbra 2006 za účasti JUDr. Č., právneho zástupcu RNDr. Z., sťažovateľky č. 1 a Mgr. T. D., jej právneho zástupcu a zástupcu sťažovateľa č. 2, a kolíznej opatrovníčky A. G. Okresný súd rozsudkom č. k. 33 P 343/2006-19 z 31. januára 2007 rozhodol, že začína konanie o schválenie právneho úkonu opatrovníčky A. G. za mal. A. Z. a schválil jej právny úkon pri uzatvorení dedičskej dohody. Dňa 25. apríla 2007 pri prerokovaní dedičskej dohody dedičia vyhlásili, že dodatočne prihlásenú pohľadávku Sociálnej poisťovne v B. ako premlčanú neuznávajú a uvedeného dňa bolo Z. K., notárkou, ako súdnou komisárkou v dedičskej veci po Ing. J. Z., (...) T., vydané osvedčenie o dedičstve a uzavretí dohody dedičov. Osvedčenie sa stalo právoplatným 11. mája 2007.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 19 D 2527/96 (7 Dnot 294/96).

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98). Podľa názoru ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu, odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania, považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci. V posudzovanom prípade v čase predloženia spisového materiálu ústavnému súdu už vo veci existovalo právoplatné rozhodnutie – osvedčenie o dedičstve a uzavretí dohody o vypořádání dedičstva z 25. apríla 2007, ktoré sa stalo právoplatným 11. mája 2007. K tejto skutočnosti je potrebné uviesť, že rozhodnutie bolo vydané po viac ako desaťročnom konaní vo veci, ktoré bude vyhodnotené v ďalšej časti nálezu, a došlo k nemu v čase po podaní sťažnosti ústavnému súdu.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1. právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2. správanie účastníka konania a 3. postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom posúdenia je dedičské konanie a v rámci neho postup súdneho komisára, ktoré sa osobitne nelíši od obdobných konaní tohto druhu. Okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti odôvodnil dĺžku dedičského konania jeho zložitou z dôvodu, že do majetku po poručiťovi patrili i obchodné spoločnosti, ktoré museli byť spravované správcom. Ústavný súd sa s názorom okresného súdu o zložitosti veci nestotožnil. Hodnotenie postupu súdneho komisára tvorí ďalšiu časť odôvodnenia tohto nálezu.

2. Pri hodnotení druhého z kritérií ústavný súd posudzoval správanie sťažovateľov ako účastníkov dedičského konania a dospel k záveru, že svojím konaním nijakým

spôsobom neprispeli k dĺžke konania. Sťažovateľka č. 1 osobne na notárskom úrade oznámila nehnuteľnosť, ktorá patrila do dedičstva po poručiteľovi, a v jednom prípade požiadala o odročenie termínu prerokovania dedičstva pre neprítomnosť na území Slovenskej republiky. V priebehu dedičského konania si sťažovatelia zvolili právneho zástupcu na zastupovanie v konaní. Splnomocnený právny zástupca požiadal v mene sťažovateľov o urýchlenie konania, aktívne pôsobil pri postupe k uzavretiu dedičskej dohody.

3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu, resp. súdnej komisárky. Ústavný súd už v rámci svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti judikoval, že úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi možno spôsobiť zbytočné priet'ahy, za ktoré nesie zodpovednosť všeobecný súd (III. ÚS 47/00).

Vec počas celého posudzovaného obdobia vybavovala jediná súdna komisárka. V jej postupe, ale aj v postupe okresného súdu ústavný súd zistil obdobia nečinnosti, keď sa v konaní riadne nepokračovalo bez toho, aby tomu bránila zákonná prekážka. Priet'ahy v konaní boli zistené v období od 28. januára 1999 do 14. februára 2001, kedy súdna komisárka spis predložila okresnému súdu. V uvedenom období 1. februára 2000 poskytla iba informáciu o konaní Okresnému úradu práce v T. (V spisovom materiáli sa nachádza žiadosť sťažovateľky č. 1 o preloženie termínu prerokovania dedičstva pôvodne stanoveného na 2. august 1999, avšak v spise nie je doklad o tom, že pojednávanie bolo nariadené a účastníci naň boli predvolávaní). Okresný súd o návrhu súdnej komisárky rozhodol až po zmene konajúcej sudkyne a po podaní sťažnosti predsedníčke okresného súdu 5. júna 2002 (po výzve okresného súdu právnenému zástupcovi ďalšej účastníčky konania z 15. marca 2002 na určenie osoby za správcu dedičstva). Spis bol okresným súdom postúpený súdnej komisárke 18. septembra 2002. V ďalšom období až do 10. februára 2004, kedy bola vypočutá účastníčka konania RNDr. Z. k predmetu dedičstva, neboli súdnou komisárkou vykonané žiadne úkony, ktoré by smerovali k zisteniu rozhodných skutočností o rozsahu majetku a pre vydanie osvedčenia o dedičstve. Až v priebehu roka 2004 dožiadala súdna komisárka Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., B., na zistenie

počtu a druhu akcií poručiteľa (oznámené 27. apríla 2004), opakovane vyzvala RNDr. Z. na predloženie znaleckého posudku o ocenení družstevného bytu (predložený 7. júla 2004). Dňa 9. septembra 2004 sa na notárskom úrade uskutočnilo prerokovanie dedičstva po poručiteľovi Ing. J. Z. Prvé pojednávanie vo veci dedičstva sa tak uskutočnilo po viac ako ôsmich rokoch od smrti poručiteľa (pričom osoby dedičov boli správne označené už pri prerokovaní uskutočnenom súdnou komisárkou 24. januára 1997 a kolízny opatrovník bol maloletej dedičke právoplatne ustanovený 31. októbra 1997) a účastníkom bola uložená povinnosť dokladovať rozsah poručiteľovho majetku. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 23. novembra 2005, na ktorom účastníci navrhli uzavrieť dohodu o vypořiadaní dedičstva. K uvedenému návrhu je potrebné uviesť, že k vydaniu osvedčenia o dedičstve a k uzavretiu dohody o vypořiadaní dedičstva došlo až 25. apríla 2007 (právoplatné 11. mája 2007), a to v dôsledku pochybení súdnej komisárky, ktorá na prerokovanie dedičstva neprizvala kolíznu opatrovníčku, v dôsledku čoho okresný súd nemohol schváliť jej právny úkon a stalo sa tak až po odstránení nedostatkov prerokovania dedičstva.

Ústavný súd preto hodnotil postup okresného súdu, resp. súdnej komisárky ako nesústredený, poznamenaný procesnými pochybeniami a zbytočnými priet'ahmi, ktorý mal za následok porušenie základného práva priznaného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd na základe skutočnosti, že dedičské konanie vo veci už bolo ukončené právoplatným osvedčením o vypořiadaní dedičstva dohodou, návrhu s'ťažovateľov na vydanie príkazu okresnému súdu na konanie vo veci nevyhoviel.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

S'ťažovatelia vo svojej s'ťažnosti žiadali o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 000 Sk pre každého z nich s odôvodnením, že ich právna neistota pretrváva viac ako desať rokov.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepredstavuje dostatočnú a účinnú nápravu. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľom finančné zadosťučinenie. Vzhľadom na okolnosti prípadu považoval ústavný súd čiastku 50 000 Sk požadovanú sťažovateľmi za primeranú a v uvedenej výške ju priznal obom sťažovateľom.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v súvislosti s právnym zastúpením advokátom Mgr. P. R. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd ich priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 15. marca 2007 a podanie sťažnosti z 24. apríla 2007) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a s § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2007 patrí odmena po 2 970 Sk, preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa predstavujú sumu 5 940 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 20% na sumu 4 752 Sk, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb. Spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (2 x 178 Sk) v prípade dvoch sťažovateľov predstavuje náhrada trov konania za dva úkony vykonané v roku 2007 sumu 10 216 Sk.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 149 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde) podľa výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007

